

komme med disse store Forslag, og jeg skal ikke bebrejde den højtærede Minister noget i saa Henseende. Jeg er sikker paa, at naar den højtærede Minister nu er fremkommet med disse Forslag, maa han have haft stærke Bevæggrunde dertil. Forslaget om Anlægene i Jylland er gaaet i Udvalg, og det her foreliggende Forslag vil selvfølgelig ogsaa gøre det. Det vil altsaa i første Linie komme til at bero paa disse Udvalg og den ærede Trafikminister, om Forslagene i dette Øjeblik overhovedet skulle fremmes, og dersom de skulle fremmes, da hvorledes og i hvilket Omfang. Da Foretagenderne i Jylland ikke staa paa Dagsordenen, skal jeg ikke komme ind paa dem her, jeg vil blot sige, at de finansielle Betæneligheder, jeg nærer ved det her foreliggende Forslag, nærer jeg ogsaa ved Forslaget angaaende Foranstaltningerne i Jylland.

Vi have i Dag og i Gaar hørt tre af Tingets ærede Medlemmer udtale sig angaaende det foreliggende Forslag, nemlig de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen), Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) og Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich). Disse 3 Medlemmer have med stor Tilfredshed taget mod Forslaget, og de have ikke haft Spor af Betæneligheder ved i Øjeblikket at gaa med til disse store Udgifter. De have ikke udtalt nogen som helst finansiell Betænelighed. Jeg kan ikke se paa denne Sag med saa faa Betæneligheder som disse tre ærede Medlemmer. Navnlig har jeg ret store finansielle Betæneligheder. Ærede Medlemmer ville af Forslaget og af de Bemærkninger og Oplysninger, der ledsage det, hurtigt være klar over, at det, det her drejer sig om, er meget omfattende og meget kostbare Anlæg. Forslaget gaar ud paa en hel Omkalfatring af de nuværende Jernbaneforhold i Kjøbenhavn. Ikke alene skal Personhovedbanegaarden rives ned, og en ny og selvfølgelig bedre og meget større opføres Syd for Vesterbrogade, men ogsaa Udløbslinierne baade for Nær- og Fjerntrafikken ville blive fuldstændig forandrede. De nuværende Udløbslinier fra Byen ville efter al Sandsynlighed blive nedlagte. Udløbslinierne for Fjerntrafikken skulle mod Vest gaa fra Centralstationen i en Forsænkning til Valby og derfra over Vigerslev og videre til Vestbanerne; mod Nord skulle de gaa fra Centralbanegaarden i en Tunnel under Vesterbrogade over en Del af Vandværkets Terrain, og saa vidt jeg kan skønne, over en Del af Aborreparken og ad Nørre Bule-

vard i en Tunnel, der skal være dobbeltsporét. Jeg skal senere komme til Nærtrafikken. I de Bemærkninger, der ledsage Forslaget, vil man kunne se Forslaget skitseret i tre Planer. Plan 1 er den endelige fuldstændige Løsning af hele dette store og kostbare Anlæg. Plan 2 er en ikke uvæsentlig Reducering af Plan 1, og endelig er Plan 3 en mindre Reducering af Plan 2. Jeg er den ærede Finansminister taknemmelig for, at han har gjort, hvad han har kunnet, for at reducere navnlig Plan 1. Men jeg vil dog bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at disse tre Planer i Forening danne et sammenhængende Hele. Gennemførelsen af den ene Plan vil ufejlbarlig drage den anden efter sig. Vedtage vi her i Rigsdagen at gennemføre Plan 3, vil det med Nødvendighed drage efter sig, at saa snart Plan 3 er gennemført, skal Plan 2 gennemføres. Saa vidt jeg kan se, og jeg tror, det er rigtigt, er netop Kommunerne Tilskud, altsaa 1 Million Kr. fra Kjøbenhavn og 1 Million Kr. fra Frederiksberg, afhængig af Plan 2. Det er dernæst min Formening — og den skal nok holde Stik — at er Plan 2 først gennemført, vil det kun blive et Tidsspørgsmaal, naar vi komme til Gennemførelsen af Plan 1. Og Gennemførelsen af denne Plan vil løbe op til de meget store Summer, derom er der ingen Tvivl; de ville formodentlig blive betydelig større end de Summer, der ere skitserede i Overslaget.

Det er ikke min Mening at ville gaa ind paa en Detailbehandling af disse Forslag, saa meget mindre som den ærede Minister ved Forelæggelsen ganske klart og tydeligt har skitseret hver enkelt Plan. Men jeg har nogle Bemærkninger med Hensyn til den finansielle Side af Sagen. Dersom nu vi og senere hele Rigsdagen vedtager en af de her foreliggende Planer — og jeg tænker nærmest paa Plan 2, fordi det bliver denne, der i Virkeligheden skal gennemføres, selv om vi kun vedtage Plan 3 — vil der, hvad man kan se af Overslagene, blive Tale om en endelig Udgift af Statskassen af 6½ Mill. Kr. Jeg vil indrømme, at en saadan Sum for et saa stort Anlæg ikke i og for sig er afskrækkende, men vi gøre sikkert vel i at være forberedte paa, at denne Sum ikke strækker til. Det er ikke min Mening at ville sige, at jeg nærer nogen som helst Tvivl om Overslagets Rigtighed. Tværtimod, jeg er overbevist om, at det foreliggende Overslag er udarbejdet med stor Sagkundskab, Nøjagtighed og Omhu. Men